Redacţiunea, Administraţiunea şi Tipografia:
BRAŞOVU, piaţa mare Nr 22.
Scrisorĭ nefrancate nu se primescŭ. Manuscripte nu se retrimitŭ!
Birourile de anunciurĭ:
Braşovŭ, piaţa mare Nr. 22.
Inserate mai primescŭ în Viena: *Rudolf Mosse, Haasenstein & Vogler (Oto Maas), Heinrich Schalek, Alois Herndl, M. Dukes, A. Oppelik, J. Danneberg*; în Budapesta: *A. V. Goldberger, Anton Mezei*, F... în Bernat; în Frankfurt: *G. L.* ...; în Hamburg: *A. St...r.*
Preţul inserţiunilorŭ: o seria garmondŭ pe o colónă 6 cr. şi 30 cr. timbru pentru o publicare. Publicărĭ mai dese după tarifă şi învoială.
Reclame pe pagina III-a o seria 10 cr. v. a. séu 30 banĭ.

GAZETA TRANSILVANIEI.

ANULŬ LI.

„Gazeta“ iese în fie-care ḑi
Abonamente pentru Austro-Ungaria
Pe unŭ anŭ 12 fl., pe şése lunĭ 6 fl., pe treĭ lunĭ 3 fl.
Pentru România şi străinătate:
Pe unŭ anŭ 40 francĭ, pe şése lunĭ 20 francĭ, pe treĭ lunĭ 10 francĭ.
Se prenumeră la tóte oficiele postale din întru şi din afară şi la dd. colectorĭ.
Abonamentulŭ pentru Braşovŭ:
la administraţiune, piaţa mare Nr. 22, etagiulŭ I.: pe unŭ anŭ 10 fl., pe şese lunĭ 5 fl., pe treĭ lunĭ 2 fl. 50 cr. Cu dusulŭ în casă: Pe unŭ anŭ 12 fl., pe şése lunĭ 6 fl., pe treĭ lunĭ 3 fl. Unŭ esemplarŭ 5 cr. v. a. séu 15 banĭ.
Atâtŭ abonamentele câtŭ şi inserţiunile suntŭ a se plăti înainte.

Nr. 215. Braşovŭ, Vinerĭ 30 Septemvre (12 Octomvrie) 1888.

Nou abonamentŭ
la
„GAZETA TRANSILVANIEI“.

Cu 1 Octomvrie 1888 st. v. se deschide nou abonamentŭ la care invitămŭ pe toţĭ amicii şi sprijinitorii fóiei nóstre.

Preţulŭ abonamentului:

Pentru Austro-Ungaria:
pe treĭ lunĭ 3 fl.
pe şése lunĭ 6 fl.
pe unŭ anŭ 12 fl.

Pentru România şi străinătate:
pe treĭ lunĭ 10 francĭ,
pe şése lunĭ 20 francĭ,
pe unŭ anŭ 40 francĭ.

Abonarea se póte face mai uşorŭ şi mai repede prin **mandate postale**.

Domnii, carĭ se vorŭ abona din nou, sĕ binevoéscă a scrie adresa lămuritŭ şi a arĕta şi posta ultimă.

Administraţiunea „Gazetei Transilvaniei“.

Braşovŭ, 28 Septemvrie v.

Despre împĕratulŭ actualŭ alŭ Germanieĭ se ḑice că este fórte mândru şi ambiţiosŭ şi póte că de aicĭ isvoresce şi înclinarea sa pentru surprise şi demonstraţiunĭ.

Cea mai mare surprisă a făcut'o împĕratulŭ Wilhelm lumei politice şi diplomatice, când îndată după suirea sa pe tronŭ s'a decisŭ a face cunoscuta visită împĕratului rusescŭ Alexandru III şi la Peterhof a demonstratŭ pentru amiciţiă cu casa imperială a Romanovilorŭ. De aicĭ întorcêndu-se prin Stockholm şi Copenhaga a demonstratŭ pentru cancelarulŭ sĕu, făcêndu-i o visită la moşia sa. După aceea a demonstratŭ în Stuttgart şi München pentru unitatea germană şi în fine sosindŭ la Viena a demonstratŭ pentru alianţa „nedisolubilă“ a Germaniei cu Austro-Ungaria.

Aceste tóte au fostŭ nisce demonstrărĭ de caracterŭ positivŭ, dér suprematiştii germano-maghiarĭ din monarchia nóstră pretindŭ acum cu bucuriă, că împĕratulŭ Wilhelm a mai demonstratŭ şi în modŭ negativŭ în favórea lorŭ prin aceea, că cu ocasiunea decorării miniştrilorŭ şi a marilorŭ demnitarĭ austro-ungarĭ a trecutŭ de totului totŭ cu vederea pe ministrulŭ-preşedinte austriacŭ, contele Taaffe.

Este greu a se constata décă cu intenţiune orĭ numai aşa din întêmplare împĕratulŭ Wilhelm n'a datŭ nicĭ o decoraţiune contelui Taaffe, pe când pe d-lŭ Tisza l'a distinsŭ cu ordinulŭ vulturului negru. Dér în totŭ casulŭ este şi rĕmâne fórte bătătóre la ochĭ nedecorarea contelui Taaffe.

Şi nu trebue, credemŭ, sĕ ne încordămŭ prea tare memoria spre a afla esplicarea acestei surprinḑĕtóre apariţiunĭ. Dér în privinţa acésta ne vine întru ajutorŭ organulŭ nemţescŭ alŭ lui Apponyi, care cu tóte că este oposiţionalŭ se sêmte îndemnatŭ a aduce laude ministrului-preşedinte Tisza pentru distincţiunea înaltă ce şi-a sciut'o căştiga dela împĕratulŭ Germaniei.

„D-lŭ Taffe — scrie „Budapester Tagbl.“ — s'a arĕtatŭ slabŭ faţă cu Cehii şi Polonii şi tare numai faţă cu elementulŭ germanŭ din Austria; acestea de sigurŭ nu nu suntŭ calităţĭ, carĭ arŭ puté sĕ insufle deosebite simpatii împĕratului Germaniei pentru şefulŭ cabinetului austriacŭ.“

După ce arată mai departe, că prin presenţa d-lui Tisza la primire în Viena contele Taaffe a fost cu totulŭ eclipsatŭ, numita fóiă adauge:

„In primulŭ ministru ungurescŭ vĕḑŭ împĕratulŭ Wilhelm II unŭ bărbatŭ de statŭ, care cu tótă puterea, de care dispune, a intervenitŭ totdéuna pentru alianţa germană, apĕrându-o şi proclamându-o ca principiu durabilŭ alŭ politicei esteriόre a monarchiei nóstre. A mai vĕḑutŭ încă împĕratulŭ germanŭ în d-lŭ Tisza pe ministrulŭ-preşedinte alŭ unei ţĕrĭ, care cu tótă diversitatea naţionalităţilorŭ şi a partidelorŭ sale politice este strînsŭ unită în afară, alŭ unei ţĕrĭ ale căreia deosebite elemente suntŭ cimentate prin neclintita supunere către statŭ şi dinastiă“.

„Faţă cu acésta unitate“, adauge fóia ungurésca, „stă înaintea ochilorŭ împĕratului Wilhelm Austria multŭ divisată prin certele naţionalităţilorŭ, care prin coloritulŭ sĕu slavicŭ, precum şi prin destrămarea mecanismului de statŭ nu este aptă de a servi alianţei germane ca unŭ sprijinŭ sigurŭ. Acésta Austriă însĕ cu coloritulŭ sĕu slavicŭ şi cu destrămatulŭ sĕu mecanismŭ de statŭ este însĕ opera lui Taaffe. Nu ne mirămŭ dér décă împĕratulŭ Wilhelm II n'a datŭ nicĭ unŭ feliu de atenţiune ministrului-preşedinte austriacŭ.“

Cu atâtŭ mai mare atenţiune se dă de către popórele Austriei faptului, că Taaffe a fostŭ ignoratŭ şi ecoulŭ resentimentului ce l'a produsŭ acestŭ faptŭ s'a şi auḑitŭ în sala dietei boeme, cerêndŭ *încoronarea împĕratului Austriei ca rege alŭ Boemiei.*

Sĕrbătorile iubilare în Năsĕudŭ.

(Raportŭ specialŭ alŭ „*Gazetei Transilvaniei*“)
(Urmare.)

Ḑiua întâia.
(3 Octomvre 1888.)

Năsĕudulŭ e îmbrăcatŭ în vestminte de sĕrbătóre.

Mulţĭ dintre óspeţĭ au sositŭ primiţĭ fiindŭ cu mare bucuriă pentru interesulŭ ce au arĕtatŭ faţă cu sĕrbătorile jubilare, care au decursŭ în următorulŭ modŭ:

In diminéţa ḑilei de 3 Octomvre o deputaţiune compusă din domnii: Gregoriu Moisilŭ vicariu, Ioanŭ Ciocanŭ directorŭ, Dr. Paulŭ Tanco directorŭ gim. şi Gavrilŭ Scridon prof. gimn. au mersŭ la Bistriţa, pentru a bineventa elita óspeţilorŭ ce avea sĕ soséscă cu trenulŭ.

Destinşii óspeţĭ Br. Desideriu Bánffy, comite şi comisarŭ reg. Dr. Ioanŭ Szabo Episcopul gr.cat. alŭ Gherlei, Dr. Ioanŭ Klamarck consilierŭ ministerialŭ de secţiune, Demetriu Coroianŭ canonicŭ, îndată după venire şi fiindŭ trăsurile pregătite au plecatŭ spre Năsĕudŭ.

La întrarea în cerculŭ politicŭ alŭ Năseudului, adecă la comuna Cepan D-lŭ proto-jude administrativŭ Nicolau Rusŭ încunjuratŭ de unŭ frumosŭ publicŭ inteliginte din Năsĕudŭ cu cuvinte pĕtrunḑĕtóre a beneventatŭ pe înalţii óspeţĭ. Ér de aicĭ înalţii óspeţĭ au plecatŭ spre Năsĕudŭ.

In partea din susŭ a Năsĕudului vis-à-vis de scólele fundaţionale se înalţă unŭ mĕreţŭ portalŭ împodobitŭ cu florĭ şi frunḑe şi cu modesta inscripţiă: „*Bine aţĭ venitŭ!*“

Aicĭ era postatŭ întregŭ publiculŭ honoraţiorŭ din Năsĕudŭ.

Aicĭ era postaţĭ în spalierŭ scolarii din gimnasiu, scolarii dela scólele fundaţionale, scolăriţele, precum şi corpulŭ pompierilorŭ în frunte cu capela lorŭ musicală.

In sunetulŭ clopotelorŭ şi a tréscurilorŭ demnitării apare spre drumulŭ Năsĕudului.

Inalţii óspeţĭ sosescŭ la 6 óre în Năsĕudŭ.

La ajungerea înaintea portalului, Primarulŭ Năseudului D-lŭ Iacobŭ Prodanŭ întimpină pe înalţii óspeţĭ cu cordiale şi puternice cuvinte.

Unŭ mare entusiasmŭ domnia în acelŭ momentŭ în publiculŭ de faţă. Uralele de „sĕ trăiască“ erau sĕ nu mai încete.

De aicĭ înalţii óspeţĭ însoţescŭ pe Ilustr. Sa Dlŭ Episcopŭ până la biserică, unde unŭ frumosŭ numĕrŭ de preoţĭ în ornate bisericescĭ aşteptasĕ sĕ salute cu drag pe iubitulŭ lorŭ Episcopŭ.

Inaltulŭ demnitarŭ sosesce.

Aicĭ era aşteptatŭ la portalulŭ bisericii cu s. cruce şi s. Evangeliă, pe care după ce le sĕrută, D-lŭ profesorŭ şi catichetŭ gimn. Leonŭ Pavelea a salutatŭ în numele clerului pe Ilustritatea Sa prin o vorbire bine alésă şi bine predată, la care înaltulŭ demnitarŭ a respunsŭ cu cuvinte blânde şi adâncŭ pătrunḑĕtóre, după care întrând în biserică s'au cetitŭ rugăciunile de litie.

După finirea litiei Ilustritatea Sa a fostŭ însoţitŭ de clerŭ până la cuartirulŭ

FOILETONULŬ „GAZ. TRANS.“

(1)

Intêmplarea sfinţilorŭ trei craĭ.

(După Arpad Gabanyi.)

O spunŭ curatŭ, că adevĕratulŭ nume alŭ locului unde s'a petrecutŭ următórea istoriόră, nu-lŭ potŭ numi: mĕ ferescŭ d'a veni în conflictŭ cu vr'o comună rurală, căcĭ nu poţĭ sci, unde ai sĕ candidezĭ mai tărḑiu ca deputatŭ dietalŭ. Şi cu tóte astea lucrulŭ s'a petrecutŭ din vorbă 'n vorbă aşa cum îlŭ spunŭ; nu ajută nimicŭ a nega faptulŭ, căcĭ elŭ aparţine nerevocabilŭ istoriei.

Dér celŭ ce vré sĕ se convingă despre adevĕrulŭ vorbelorŭ mele, acela n'are decâtŭ sĕ visiteze biserica catolică din Dudvas (vom numi astfelŭ loculŭ, ca sĕ nu-lŭ cunóscă nimenea) unde va vedé unŭ frumosŭ tablou la altarŭ. Vréu sĕ povestescŭ istoria acestui tablou.

Aşadéră.... nobilulŭ patronŭ alŭ comunei Dudvas, rĕposatulŭ d-nŭ Egydius Darnoczy, testă comunei 300 fl. cu condiţiunea, ca cu acéstă sumă sĕ se cumpere unŭ tablou frumosŭ pentru altarulŭ bisericei celei nouĕ.

Indată după ce a sburatŭ la cerŭ nobilulŭ sufletŭ alŭ marinimosului dăruitorŭ şi rĕmăşiţele sale pămêntescĭ au fostŭ îmormêntate cu pompa cuvenită, se constitui aşa numitulŭ „comitetŭ alŭ tabloului“, care se însărcină cu administrarea „fondului Egydius Darnoczy“, precum şi cu supraveghiarea esecutării hotărîrei rĕposatului.

In „măritulŭ şi incliitulŭ comitetŭ“ se aflau următorii domnĭ, carĭ figurau ca căpetenii ale autorităţilorŭ din Dudvas: mai ântêiu reverend. d-nŭ preotŭ Kelemen Futyi, ca preşedinte onorificŭ; apoi d-lŭ jude comunalŭ Bertalan Gondos, ca vicepreşedinte; ca secretarŭ fù alesŭ d-lŭ Adam Hervadt, care ca notarŭ în astfelŭ de lucrurĭ era bărbatŭ de specialitate; forestierulŭ Farkas Varany şi învĕţătorulŭ şi organistulŭ Ignaz Kupasz erau simpli asistenţĭ cu votŭ consultativŭ şi deliberativŭ.

Acestŭ comitetŭ de 5 membri se aduna *quantum satis*. Şi apoi nicĭ nu era lucru uşorŭ sĕ decidă asupra unei astfeliu de cestiunĭ. Era vorba de facerea unui tablou comemorativŭ, care sĕ răpéscă posteritatea spre recunoscinţă, spre admiraţiune şi spre pietate, şi acésta, vĕ rogŭ, precum fórte nimeritŭ observa venerabilulŭ d-nŭ preotŭ Kelemen Futyi, nu era puţinŭ lucru!

Celŭ dintêiu obiectŭ alŭ desbaterii comitetului îlŭ formau întrebările: Cine sĕ zugrăvéscă tabloulŭ? Şi ce sĕ zugrăvéscă acestŭ „cineva“?

In privinţa acésta, venerabilulŭ d-nŭ preotŭ Kelemen Futyi se esprimă astfelŭ:

„Onorată adunare!“

„S'auḑimŭ! S'auḑimŭ! rĕsună deodată din cincĭ gâtlejurĭ (alŭ cincelea care era alŭ bucătăresei Marcsa, naturalŭ că nu se ia în considerare.)

„Rĕposatulŭ în Domnulŭ Egydius Darnoczy...“

— Sĕ trăiască! strigă învĕţătorulŭ şi organistulŭ; dér observândŭ deodată, că n'a nimerit'o, începŭ a'şĭ strîmba obrazulŭ ca şi cum ar fi 'nghiţitŭ nişce ace. D-lŭ Kelemen Futyi continuă:

„....rĕposatulŭ Egydius Darnoczy s'a despărţitŭ din lumea acésta cu dorinţa, ca cei 300 fl. testaţĭ de dênsulŭ sĕ'i folosimŭ pentru cumpărarea unui tablou la altarulŭ bisericei nóstre. Părerea méa e, onorată adunare, că întrebarea: ce sĕ punemŭ sĕ zugrăvéscă? are sĕ vină în loculŭ din urmă!

— „Aşa e! Adevĕratŭ e! Eljen!“ rĕsună din tóte părţile.

„Rĕspunsulŭ meu la acéstă întrebare e fórte simplu. In anii trecuţĭ petrecu p'aci unŭ pictorŭ streinŭ, care folosi acéstă ocasiune, ca sĕ zugrăvéscă modestulŭ meu portretŭ....

— „Eljen!“ rĕsună din patru gâtlejurĭ; alŭ cincelea era alŭ bucătăresei, care nu numĕră.

vicarială anume pregătită pentru Ilustritatea Sa.

Acestea ar fi pe scurtŭ cele petrecute cu ocasiunea primirei înalţilorŭ óspeţĭ în Năsĕudŭ.

Serenadele.

Conformŭ unei programe speciale pentru junimea studiósălorŭ, acésta la 8 óre de séră se aflâ adunată la gimnasiulŭ vechiu de unde sub conducerea Domnului profesorŭ gimn. Dr. A. P. Alexi, în sunetulŭ musicei pompierilorŭ, în şirurĭ de patru esă din curtea gimnasiului cu torţe şi lampe şi postându-se înaintea gimnasului frumosŭ iluminat şi decoratŭ cu mai multe transparente, corul studenţilor sub conducerea D-lui prof. gim. Gregoriu Pletosŭ esecută mai multe piese, ér studentulŭ de clasa VIII. Nicolau Borga a ţinutŭ unŭ micŭ discursŭ întru onórea Maiestăţii Sale Impĕratului-Rege Franciscŭ Iosifŭ I. şi a întregei case domnitóre. Aceste sincere cuvinte au fostŭ întimpinate cu unŭ întreitŭ: *„sĕ trăiască“*:

Dela vechiulŭ gimnasiu junimea studiósă în ordine esemplară, spre lauda sa şi a corpului profesoralŭ în sunetulŭ musicei şi însoţită de unŭ numĕrosŭ publicŭ se îndreptă spre noulŭ edificiu gimnasialŭ!

Momentŭ sĕrbătorescŭ!

Monumentalulŭ şi nentrecutulŭ în frumseţe edificiu gimnasialŭ frumosŭ iluminatŭ şi decoratŭ cu transparente, este pentru prima dată salutatŭ de frumósă junime şi de publiculŭ asistentŭ.

Aicĭ din nou se esecută mai multe piese din partea corului vocalŭ, ér studentulŭ de clasa VIII Bozga Nicolau salutândŭ gimnasiulŭ prin câteva cuvinte încântătóre îşĭ sfĕrşesce uralele sale întru onórea Maiestăţii Sale Impĕratului-Rege Franciscŭ Iosifŭ I şi-a întregei Case domnitóre, care cuvêntare a fostŭ cu multe urale de *„sĕ trăéscă“* primită din partea publicului.

In sunetulŭ musicei şi totŭ în acea ordine junimea şi întregŭ publiculŭ se îndreptă spre locuinţa Rvds. domnŭ vicarŭ pentru a aduce omagiele sale înaltului demnitarŭ bisericescŭ Ilastrităţii Sale Domnului Episcopŭ Dr. Ioanŭ Szabo. De asemenea esecută şi aicĭ junimea mai multe piese, ér studentulŭ de cl. VIII Ioanŭ Meleanŭ ţinŭ unŭ frumosŭ discursŭ Ilustrităţii Sale la care Ilustritatea Sa, prin cuvinte sincere mulţămi cu multă dragoste tinerimii.

De aicĭ îşĭ continuă tinerimea mersulŭ spre cuartirulŭ Ilustrităţii Sale domnului baronŭ Desideriu Banffy, comite supremŭ şi comisarŭ reg., unde studentulŭ de cl. VIII Ioanŭ Şleamŭ prin o cuvêntare în limba maghiară aduse omagiele tinerimii Ilustrităţii Sale, ér Ilustritatea Sa mulţumindŭ tinerimei o îndemnă la ascultare şi supunere faţă de profesorĭ şi la cultivarea adevĕratului patriotismŭ. Esecutândŭ şi aicĭ tinerimea mai multe piese, străbătêndŭ stradele se îndreptă spre cuartirulŭ Ilustrităţii Sale domnului Dr. Ioanŭ Klamarick, unde studentulŭ din cl. VIII Octaviu Popescu ţinŭ de asemenea în limba maghiară un frumosŭ discursŭ, la care Ilustritatea Sa rĕspunse în limba maghiară în unŭ adevĕratŭ tonŭ oratoricŭ şi cu alese cuvinte la adresa tinerimii.

Tinerimea se îndreptă de aicĭ spre administraţiunea fondurilorŭ, esecutândŭ asemenea mai multe piese, studentulŭ de cl. VIII Ioanŭ Pĕcurariu aduse omagiele sale fundatorilorŭ şi patronilorŭ institutelorŭ de învĕţămêntŭ, la care cuvêntare rĕspunse Rvds. Domnŭ vicariu Grigoriu Moisilŭ, îndemnândŭ tinerimea la religiositate, moralitate şi cultivarea sciinţelorŭ.

Aceste cuvinte ale venerabilului vicarŭ au fostŭ însoţite de multe şi nesfirşite urale de *„sĕ trăéscă“*.

In fine junimea se îndreptă spre gimnasiu vechiŭ, unde de asemenea esecutândŭ frumósele piese corulŭ studenţilorŭ, tinĕrulŭ studentŭ de cl. VIII Ualea Octaviu ţinŭ unŭ frumosŭ discursŭ d-lui directorŭ gimn. Dr. Paulŭ Tanco, la care discursŭ d-lŭ directorŭ rĕspunse în nisce terminĭ însufleţitorĭ şi aleşĭ îndemnândŭ tinerimea la supunere şi cultivare.

Cu aceste se finiră serenadele la 10 óre, érŭ publiculŭ se depărtă în sunetulŭ musicei, care se îndreptă spre localulŭ primăriei, ca semnŭ cum că festivităţile pentru astădĭ s'au finitŭ.

După aceste urmă séra de convenire în otelulŭ *„Griviţa“*, unde se adună o mulţime de óspeţĭ între carĭ Ilustrităţile Lorŭ Br. Banffy, Dr. Ioanŭ Szabo, Dr. Klamarick, Ielinek deputatulŭ cercului Năsĕudŭ, şi o mulţime de onoraţiorĭ din Nasăudŭ şi giurŭ.

Diua a doua.

(4 Octomvre 1888.)

Adĭ e di cu sóre, adĭ e sĕrbătóre: Timpulŭ frumosŭ, se pare a se asocia la bucuria ce o simţimŭ cu toţii.

In zorile dilei sunetulŭ trăsurilorŭ şi sunetulŭ musicei anunciau diua de sĕrbătóre, onomastica Maiestăţii Sale Impĕratului-Rege Franciscŭ Iosif I. şi în legătură cu acésta sĕrbătórea iubilară şi de sfinţire a noului edificiu gimnasiale.

La 8 óre dim. se începe celebrarea sfintei liturgii, pontificândŭ Ilustritatea Sa Domnulŭ Episcopŭ asistatŭ de 42 preoţĭ.

Biserica plină de credincioşĭ. Br. Bánffy, Dr. Klamarick, Jelinek, oficerĭ, şi tóte braşele aflătóre în Năsĕudŭ au participatŭ la serviciulŭ divinŭ în mare galâ.

Corulŭ reuniunei de cântărĭ din Năsĕudŭ s'a destinsŭ prin propta esecutare a cântărilorŭ bisericescĭ. Publiculŭ era încântatŭ de maiestatea şi sublimitatea cântărilorŭ.

Nu avemŭ în deajunsŭ cuvinte ca sĕ putemŭ mulţumi membrilorŭ şi membrelorŭ reuniunei, nu avemŭ în deajunsŭ cuvinte ca sĕ ne esprimămŭ satisfacţiunea nóstră D-lui profesorŭ gimn. de musică Ioanŭ Fischer. Onóre reuniunei, trăiéscă şi înfloréscă, bucurându-se şi pe viitorŭ totŭ de asemenea succese!!

După finirea serviciului divinŭ, în esemplară ordine preoţimea şi întregŭ publiculŭ esŭ din biserică îndreptându-se spre noulŭ edificiu gimnasialŭ.

Conductulŭ sĕrbătorescŭ era încunjuratŭ de pompierime, de asemenea ordinea era supraveghiată singurŭ şi numai de pompierĭ.

Totulŭ era o sĕrbătóre. Copii şi copile, tinerĭ şi bĕtrânĭ, toţĭ erau sĕrbătoresce îmbrăcaţĭ. Toţĭ de-o potrivă vreau sĕ dea însemnătate deosebită sĕrbătorii.

In linisce ajunserămŭ înaintea măreţului edificiu gimnasialŭ, unde erau făcute pregătirile de lipsă pentru sfinţirea apei.

Ilustritatea Sa îndeplinesce actulŭ sfinţirei apei, apoi stropesce cu părintésca sa mână câteva din chiliile din parterulŭ edificiului, ér mai mulţĭ dintre preoţĭ sĕvĕrşescŭ stropirea cu apă sfinţită a întregului edificiu.

Totŭ cu acéstă ocasiune se sfinţesce noulŭ stégŭ gimnasialŭ, care este o adevĕrată podóbă a institutului. Acestŭ stégŭ este rĕsăritŭ din iniţiativa damelorŭ române din Năsĕudŭ şi jurŭ. Colórea este albastră ca ceriulŭ, e de mătase duplă, şi împrejurŭ cu ciucurĭ de aurŭ. Pe dênsulŭ pórtă următórea inscripţiune cu litere de aurŭ: *„Virtus et literae. Felicitas vestra“*. cuprinse între ramurĭ de stejarŭ formate din aurŭ, aceste de-o parte; de altă parte: *„Recunoscinţă fundatorilorŭ şi susţiitorilorŭ gimnasiului.“* Pe o pantlică lată de mătase albă, care atêrnă liberŭ pe stégŭ, se aflâ următórea inscripţiune: „Damele române din Năsĕudŭ şi jurŭ an. 1888.“

După sĕvĕrşirea actului de sfinţire a edificiului şi a stégului urméză acelŭ actŭ memorabilŭ, care nu va trece nicĭodată în uitare: *predarea cheii noului edificiu gimnasialŭ.*

(Va urma.)

„Acestŭ d-nŭ pictorŭ, onorată adunare, este precum am esperiatŭ, unŭ omŭ fórte onorabilŭ şi afară de acésta unŭ mare talentŭ. Adĭ îşĭ termină studiele sale în München. Mărturisescŭ acum, onorată adunare, că eu — în speranţă, că onorata adunare îmĭ va da indemnitate — deja am intratŭ în tractărĭ cu amintitulŭ domnŭ în privinţa tabloului dela altarŭ şi am primitŭ asigurarea, că e gata sĕ ne facă pentru 200 fl. unŭ tablou, cum nu se póte găsi până adĭ în nicĭ o biserică.

— Éljen!

„De aceea propunŭ, onorată adunare, sĕ însărcinămŭ pe susŭ numitulŭ domnŭ artistŭ cu esecutarea tabloului doritŭ de rĕposatulŭ Egydius Darnoczy.

— Fórte bine! Aşa e! Eljen! rĕsună din tóte părţile.

Propunerea a fostŭ primită.

(Va urma.)

DIN AFARĂ.

„Corespondenţei de L'Est“ i se scrie din Belgradŭ, din isvorŭ autorisatŭ, că guvernulŭ sêrbŭ va fi în curêndŭ obligatŭ d'a proclama *starea de asediu pentru totŭ regatulŭ sĕrbescŭ.* Étă împrejurările care arŭ sili pe guvernulŭ regelui Milanŭ sĕ recurgă la o mĕsură atâtŭ de gravă:

1. Abusulŭ constantŭ alŭ libertăţei presei; 2. Agitaţiunea nesfirşită contra guvernului şi contra autorităţilorŭ esecutive ale ţĕrei; 3. Rĕspândirea continuă de sgomote false precum: crisă ministerială iminentă, — lucru care paraliséză eficacitatea ordonanţelorŭ guvernamentale. 4. In fine uneltirile criminale ale oposiţiunei.

*

După cum se telegrafézâ din Londra, corespondentul diarului „Daily-News“ crede că întrevorbirile continuă pentru a ajunge la o *soluţiune a cestiunei bulgare.* Rusia ar consimţi a nu trimite unŭ comisarŭ rusŭ în Bulgaria, ea ar accepta alegerile făcute sub unŭ comisarŭ turcŭ, unŭ ministerŭ compusŭ din domnii Stambuloff, Zancoff şi Karaveloff; Austria, din partea sa ar consimţi la depărtarea provisoriă a principelui de Coburg. O notă colectivă a puterilorŭ, redigiată în acestŭ sensŭ, s'ar adresa în curêndŭ Porţii.

Afacerea Strossmayer.

Se telegrafiază din Roma, că *Curia Papală a pusŭ ad acta afacerea Strossmayer* şi că faţă cu Papa acéstă afacere este terminată. Va sĕ dică Papa nu o sĕ trimită pe Strossmayer la mănăstire, ci *va rĕmâné şi mai departe episcopŭ alŭ Diakovarului, în mânia tuturorŭ şovinişţilorŭ.*

„Curia papală — dice Egyetertes“ — nu se alătură la paşii întreprinşĭ de regele maghiarŭ contra lui Strossmayer. Papa nu ascultă de regele maghiarŭ, ci ascultă informaţiile nunciului din Viena. Dér óre înĭ Strigoniu séu în Budapesta nu se aflâ nunciu papalŭ? — Nu, nu se aflâ Papa, dela Roma nu are unŭ ambasadorŭ specialŭ în Ungaria, care este în preponderanţă catolică. La curtea regelui maghiarŭ, care pórtă titlulŭ: *apostolicŭ*, nu se aflâ nunciu papalŭ. Afacerile ce le are biserica catolică din Ungaria cu Curia Papală se duc la îndeplinire prin intervenirea nunciului papalŭ din Viena. Atâtŭ de puţină comunitate se aflâ între Austria şi biserica catolică din Ungaria, încâtŭ în articululŭ de lege 12 din 1887 nicĭ nu se face amintire despre ea. Şi până în timpulŭ de faţă guvernulŭ maghiarŭ şi biserica catolică maghiară a suferitŭ acéstă anomaliă, şi étă acumŭ putemŭ vedé urmările acestei anomalii în modul cum purcede Curia Papală faţă cu Strossmayer, faţă cu acelŭ episcopŭ agitatorŭ ungarŭ, care este sprijinitŭ de anumite cercurĭ din Viena.“

Se vede că pe *„Egyetertes“ et consortes* nu'i dóre atâtŭ netrimiterea lui Strosmayer la mănăstire, cât mai multŭ faptulŭ, că nu potŭ face presiune asupra nunciului papalŭ din Viena şi de aceea lĭ-arŭ trebui unŭ nunciu papalŭ, care sĕ locuiască în Budapesta şi sĕ stea sub influinţa şi la ordinulŭ directŭ alŭ lorŭ.

Ce privesce scrisórea de justificare a lui Strossmayer cătră Papa, pe care, după „Kölnische Zeitung“, am reprodus'o în nr. 213 alŭ fóiei nóstre, étă ce scirĭ se ventiléză:

O telegramă semi-oficială din Agram anunţă, că în cercurile cu influenţă de acolo se recunósce, că episcopulŭ Strossmayer a trimisŭ la Roma o scrisóre de justificare. Copia acestei scrisorĭ se aflâ în proprietatea canonicului Racski şi din ea se póte constata pe deplinŭ falsificaţia din „Kölnische Zeitung“. Epistola originală s'a trimisŭ încă în luna lui Augustŭ, va sĕ dică înainte de incidentulŭ dela Bellovar. Textulŭ ei originalŭ este încă pe atâta şi jumĕtate aşa de mare cum este scrisórea apocrifă din „Köln. Zeit.“ şi nu este vorba în ea nicĭ de catolicisarea Rusiei şi nicĭ invective contra guvernului ungurescŭ nu cuprinde.

„Deutsche Zeitung“ din Viena este informatŭ, că episcopulŭ Strossmayer a adresatŭ Papei o scrisóre alŭ căreia cuprinsŭ este *cu totulŭ analogŭ cu scrisórea comunicată de „Köln. Zeit.“* Cercurile diplomatice din Viena suntŭ deplinŭ convinse, că cuprinsulŭ scrisórei publicate de „Köln. Zeit.“ corĕspunde pe deplinŭ cu originalulŭ, deşi se ivescŭ în ea unele schimbărĭ neînsemnate.

Laveleye, cunoscutulŭ scriitorŭ belgianŭ, ia în apĕrare pe Strossmayer în colónele diarului „Pall Mall Gazette“, dicêndŭ intre altele. că Strossmayer nu pentru prima óră a fostŭ dojenitŭ acum din partea regelui maghiarŭ. Episcopulŭ de Diakovar pórtă şi titlulŭ de episcopŭ alŭ Bosniei, însĕ după ocuparea Bosniei guvernulŭ maghiarŭ n'a voitŭ ca ţinuturile ocupate sĕ stea sub o autoritate bisericéscă croată, de aceea a mijlocitŭ dela Roma, ca Bosnia sĕ se desbine de eparchia bisericéscă de Diakovar, sĕ se ridice la rangulŭ de Metropoliă şi sĕ se pună sub jurisdicţiunea unui archereu catolicŭ maghiarŭ. In causa acésta Strossmayer şĭ-a cerutŭ audienţă atâtŭ la Papa, câtŭ şi la regele. Regelui i-a disŭ: Pentru mine nu cerŭ nimicŭ, responsabilitatea mea este destulŭ de mare; dér Maiestatea Vóstră sĕ nu lăsaţĭ, ca Bosniacii sĕ fiă jertfiţĭ Maghiarilorŭ. Rogŭ pe Maiestatea Vóstră sĕ protegiaţĭ adevĕratele interese ale Bosniei. — La acestea regele sĕ fi rĕspunsŭ în tonŭ ameninţătorŭ, că elŭ nu vré sĕ se lase a fi dăscălitŭ şi dicêndŭ acestea a lovitŭ cu sabia în pămêntŭ. La acestea Strossmayer sĕ fi disŭ: *Maiestatea Sa foloséscă-şĭ sabia pentru apĕrarea patriei, ér nu pentru ameninţarea unui preotŭ bĕtrânŭ, care este gata a-şĭ jertfi viéţa pentru Austria şi domnitorulŭ ei supremŭ.*

Diarele sêrbescĭ, împreună cu *Szopszki Dnevnik* din Budapesta, *Szrbobran* din Agram etc., presupunêndŭ că scrisórea de apĕrare a lui Strossmayer, publicată de „Köln. Ztg.“, ar fi adevĕrată, se unescŭ întru a condamna tendinţele lui Strossmayer de a converti pe Slavĭ la catolicismŭ. Mai vîrtosŭ cea din urmă e fórte cătrănită şi cere cu urgenţă, ca Strossmayer sĕ declare, décă numita scrisóre este în adevĕrŭ apocrifă, orĭ e adevĕrată, căcĭ în casulŭ din urmă are sĕ-i arate lui Strossmayer ce 'nsémnă tendinţele lui de a catolicisa pe Slavĭ.

SCIRILE DILEI.

Lunĭ s'a întrunitŭ *consistoriulŭ metropolitanŭ din Sibiiu* pentru resolvarea agendelorŭ ordinare și a altorŭ obiecte ce au sĕ fiă presentate congresului naționalŭ bisericescŭ, care se va întruni Sâmbătă. Spre scopulŭ acesta au sositŭ în Sibiiu P. S. Lorŭ Episcopii *Ioanŭ Popasu* din Caransebeșŭ și *Ioanŭ Mețianu* din Aradŭ.

***

Dieta ungurescă e convocată, precum se scie, pe diua de 15 Octomvre n. E posibilŭ însĕ, ca ședințele camerei deputațilorŭ sĕ încépă numai la 17 Octomvre n.

***

Prințulŭ de *Wales*, care a fostŭ petrecutŭ de Regele *Carolŭ* până la Predealŭ, unde șĭ-a luatŭ adio de elŭ îmbrățișându-lŭ de repețite orĭ și sĕrutându-lŭ, a sositŭ în 8 Octomvre la *Gurghiu*. La Cucerdea s'a întêlnitŭ cu prințulŭ de corónă Rudolfŭ, de unde au plecatŭ împreună la Gurghiu, unde sosiră și archiducii *Otto* și *Fridericŭ*. Deja în 8 Octomvre porniră înalții óspețĭ la vênătóre, dér n'au datŭ peste nicĭ unŭ ursŭ, numai doi porcĭ sĕlbaticĭ trecură prin linia gonacilorŭ. Prințulŭ de corónă a sistatŭ apoi vênătórea, amânându-o pe diua următóre. Căldura cea mare a mânatŭ pe urșĭ din vale pe vêrfurile cele mai înalte. Conformŭ programei, vênătórea avea sĕ se termine adĭ. Plecarea era stabilită pe diua de 11 Octomvre. In privința acésta ni s'a trimisŭ și o corespondență, pe care o vomŭ publica în numĕrulŭ de mâne.

***

Dilele acestea se va termina la Parisŭ tipărirea opului „Tesaurulŭ dela Petrósa", de d-lŭ *Al. I. Odobescu*.

***

Vicespanulŭ comitatului Pestei a suspendatŭ din slujbă pe fostulŭ casierŭ bisericescŭ și actualulŭ consilierŭ magistratualŭ alŭ orașului Felegyhaza, *Alexandru Kocsis*, fiindŭ că nu șĭ-a datŭ nicĭ o socotélă despre banii bisericescĭ încredințațĭ lui. După terminarea cercetărei, protofiscalulŭ comitatului Pestei propuse, ca Al. Kocsis sĕ fiă suspendatŭ. Propunerea s'a comunicatŭ primarului din Felegyhaza cu învitarea d'a încunosciința despre acésta pe Kocsis.

***

In cerculŭ comisariatului financiarŭ alŭ Devei au incursŭ până acum 43,000 fl. ca *dare pe spirtŭ*; se crede sĕ fi incursŭ din totŭ comitatulŭ circa 150,000 fl.

***

„Românulŭ" scrie, că două persóne din Brașovŭ au făcutŭ rămășagŭ cu alțĭ prietinĭ ai lorŭ, că vorŭ percurge pe josŭ în 36 de óre distanța dintre *Brașovŭ și Bucurescĭ*. Rămășagulŭ se va pune în esecutare sĕptĕmâna viitóre.

***

Cu contractŭ de serviciu și cu cauțiune de 100 fl. în banĭ gata, proprietate orĭ hârtii de valóre, e *de ocupatŭ postulŭ de magistru poștalŭ în Vaia*, comit. Murășŭ-Turda; léfa e 180 fl. pe anŭ, 40 fl. cheltuelĭ de cancelariă și 12 fl. cheltuelĭ de îmânare. Se cere etatea de celŭ puținŭ 20 anĭ la bărbațĭ, 18 anĭ la femei, viéță nepătată și instrucțiunea necesară în acéstă specialitate, orĭ sĕ fi absolvatŭ concurenții o scólă civilă séu altă scólă egală acesteia. Suntŭ preferițĭ cei carĭ au avere. Petițiunile se adreséză la direcțiunea poștală din Sibiiu în intervalŭ de 3 sĕptĕmânĭ.

***

In *Belinŭ*, din Sĕcuime, au fostŭ prefăcute în cenușe șurile pline cu bucate a doi economĭ.

***

Se anunță din *Roma*, că împĕratulŭ *Wilhelm* a lăsatŭ sĕ i se aducă acolo trăsura și caii sĕi din Berlinŭ, pentru că Papa i-a oferitŭ propria sa trăsură de statŭ spre a-lŭ aduce în Vaticanŭ. — Nu cumva s'a temutŭ împĕratulŭ germanŭ, că urcându-se în trăsura de statŭ a Papei, acésta se va puté tâlmăci în favórea puterii lumescĭ a sântului scaunŭ?

***

Principele *Waldeck-Pyrmont*, socrulŭ regelui Olandiei și unchiu alŭ M. S. Reginei României, va sosi la 20 Octomvre *la Sinaia*.

Mișcarea electorală în România.

Cu privire la pregătirile electorale în România și la fierberea dintre partide primesce „N. fr. Presse" următórea corespondență din Bucurescĭ cu data de 4 Octomvre:

Disolvarea „Oposițiunii unite", ce a fostŭ predisă încă pe timpulŭ dimisiunii Cabinetului Brațianu-Sturdza ca neevitabilă, s'a și efectuitŭ în aceste dile, pentru ca se dée nascere la nouă alianță electorale. Pe când aripa conservativă a „oposițiunei unite" de mai înainte condusă de L. Catargiu, în apelulŭ sĕu electoralŭ pe deoparte dă espresiune dușmăniei, ce o nutresce față cu regimulŭ naționalŭ-liberalŭ, ér pe de altă parte ficséză unele puncte din programŭ carĭ se potrivescŭ fórte bine cu proiectele de lege anunțate de guvernŭ, pe atuncĭ aripa liberală a alianței oposiționale formată din aderenții lui Dimitrie Brătianu s'a împăcatŭ cu partidulŭ naționalŭ-liberalŭ, pentru ca unițĭ sĕ pășéscă în contra candidațilorŭ junimiștĭ și conservativĭ.

Deocamdată acéstă împăciuire, ce s'a făcutŭ numai prin formarea comitetelorŭ unite liberale oposiționale, esistă în mai multe orașe. Piedeca cea mai mare pentru reîmpreunarea grupului Secsionistŭ a lui Dumitru Brătianu cu maioritatea parlamentului liberală-naționalŭ, este delăturată, deórece Ioanŭ Bratianŭ ca conducĕtorŭ alŭ acesteia din urmă a disŭ, că elŭ în interesulŭ causei va face totŭ posibilulŭ ca diferințele dintre elŭ și fratele sĕu sĕ dispară. Dumineca viitóre se va sancționa alăturarea completă a grupului Dumitru Bratianu la Naționalĭ-liberalĭ printr'o adunare, ce se va ține în sala Ateneului. (Acésta adunare s'a amânalŭ — Red. Gaz.) Décă va avé durată acéstă legătură a celorŭ două fracțiunĭ politice, carĭ în sensulŭ teoriei lui Darvinŭ, fiindŭ de soiu ruditŭ, s'au luptatŭ cu multŭ mai aprigŭ, decâtŭ ca sĕ se fi pututŭ crede posibilă o împăciuire, acésta este o altă întrebare. Cu tóte acestea numita alianță este mai naturală ca alianța electorală a grupului democratŭ radicatŭ a lui Panŭ cu naționali liberalĭ din Iașĭ.

Căcĭ ce potŭ avé comunŭ nisce ómenĭ cu cugetărĭ neleale ca ale editorului și protectorului diarului „Lupta" Mârzescu, c'unŭ partidŭ care s'a proclamatŭ contra ministerului Rosetti-Carpŭ, ca singurii apĕrătorĭ ai ordinei dinastice? Da! când s'ar puté aștepta dela acéstă alianță celŭ puținŭ unŭ resultatŭ de-o însemnătate mai multŭ decâtŭ locală. Nu este însĕ casulŭ acesta, deórece se scie din esperiență, că orĭce guvernŭ românŭ și fără întrebuințarea mijlócelorŭ ilegale dispune de influință de ajunsŭ, ca sĕ conducă alegerile pentru parlamentŭ în sensulŭ dorințelorŭ sale.

Nu vréu sĕ înțelégă!

Centraliștii și suprematiștii germano-maghiarĭ nu vréu sĕ înțelégă cum se face că *contele Franciscŭ Thun* tocmai în momentele de față, când ei se îmbrățișéză și se sărută cu aliații prussianĭ, vine sĕ pretindă *restituirea dreptului publicŭ alŭ Boemiei* și *încoronarea* monarchului ca Rege alŭ Boemiei.

Postulatele de dreptŭ publicŭ ale conservativilorŭ moderațĭ boemĭ îndémnă pe „*Boemia*" de a face următórea observare: „Décă, dice acéstă fóiă, „ceea ce pretindŭ Germanii din Boemia — adecă împărțirea teritorului după naționalitățĭ — apare față cu țéra ca o „îmbucătățire", ce ar fi atuncĭ față cu imperiulŭ realisarea dorințelorŭ ce le nutrescŭ autonomiștii cehĭ și conservativii?

„*Pester Lloyd*" se miră, că contele Fr. Thun cere încoronarea tocmai în nisce momente, când chiar și în „gloriosulŭ regatŭ alŭ Boemiei trebue sĕ se sémță ceva ce apasă ca și o pâclă politică" (alusiune la fraternisarea cu Bismarkiștii). Nu vré sĕ 'nțelégă mai departe fóia ungurescă de ce tocmai atuncĭ, când foile cehice voiescŭ sĕ demonstreze, că nu esistă nicĭ o contradicere între politica interióră și esterióră a monarchiei, conservativii boemĭ arŭ voi sĕ o împingă pe cea dintâiu la o „desvoltare estremă". Nu scie „P. Lloyd" décă nu cumva se crede, că ministerulŭ Taaffe se sémte nesigurŭ și că-șĭ va căuta unŭ sprijinŭ în alăturarea mai strînsă la partidele federalistice, orĭ că conservativii voiescŭ sĕ demonstreze în altă direcțiune, arătândŭ ce elemente și nisuințe ar eși la suprafață, décă s'ar delătura influința mulcomitóre a regimului Taaffe?

Nu vréu se 'nțelégă suprematiștii cum mai cugetă cineva, afară de Nemțĭ și de Ungurĭ, sĕ aibă dorințe și postulate atâtŭ de „estreme", când d-nulŭ Tisza ciocnesce paharulŭ cu Bismark fiiulŭ pentru Bismark tatălŭ și când „P. Lloyd" jură, că duhulŭ, care completéză trinitatea, nu póte fi decâtŭ însușĭ marele ministru-președinte ungurescŭ.

Literatură.

A eșitŭ de sub tiparŭ *volumulŭ I.* din **Istoria Românilorŭ** *din Dacia Traiană* de *A. D. Xenopolŭ*, cuprindêndŭ istoria veche.

Istoria complectă a Românilorŭ din Dacia Traiană de *A. D. Xenopolŭ* va forma 6 volumurĭ în formatulŭ și mărimea celui I-iu apărutŭ, adecă aproximativŭ câte de 40 colĭ de tiparŭ și va conține expunerea istoriei româneșcĭ până la unirea țerilorŭ române (1862). Volumurile viitóre vorŭ apăré în intervale de 6 lunĭ și vorŭ cuprinde materiile următóre: Volumulŭ II.: Dela descălecare până la Mihai Viteazulŭ. Volumulŭ III.: Dela Mihai Viteazulŭ până la Matei Basarabŭ și Vasile Lupulŭ. Volumulŭ IV.: Dela Matei Rasarabŭ și Vasile Lupulŭ până la Fanarioțĭ. Volumulŭ V.: Epoca Fanarioțilorŭ. Volumulŭ VI.: Istoria contimpurană dela 1821—1862 și indicele. *Prețulŭ unui volumŭ este de 10 lei.* (5 fl.)

Fiă-care cumpărătorŭ este rugatŭ a însemna numele și locuința în carnetulŭ ce i se va presenta, spre a se șci unde sĕ i se comunice volumurile următóre.

S'au tipăritŭ 100 de exemplare numerotate pe hărtiă velină a 15 lei volumulŭ.

SCIRĬ TELEGRAFICE.

Mürzzuschlag, 11 Octomvrie. — Amêndoi împĕrații șĭ-au luatŭ adio în modŭ cordialŭ îmbrățișându-se și sărutându-se de trei orĭ.

Ponteba, 11 Octomvre. — Impĕratulŭ Germaniei a sositŭ aicĭ erĭ la 8 óre séra. Generalulŭ Lanza l'a bineventatŭ în numele Regelui Italiei. Impĕratulŭ Wilhelm și prințulŭ Henric se dĕdură josŭ din cupeu și se întreținură cu persónele oficiale venite spre întêmpinare. La 9 óre împĕratulŭ cu suita a plecatŭ mai departe și a sositŭ după amédŭ în Roma.

DIVERSE.

O plantă care umblă. Se află în pădurĭ o plantă vivace, alŭ cărei trunchiu nu stă nicĭ-odată doi anĭ d'a rêndulŭ în acelașŭ locŭ. Acéstă plantă este unŭ felŭ de ghiocelŭ (convallaria polygonatum), numitŭ de poporŭ pecetea lui Solomonŭ. Acestŭ nume este datoritŭ dispositiunii particulare a rădăcinei séu rhisamei, care este alcătuită din nisce nodurĭ succesive, semĕnândŭ puținŭ cu pecețile carĭ odinióră s'atêrnau la lanțurile de césornicŭ. Acéstă rădĕcină, din vêrfulŭ căreia ese trunchiulŭ unicŭ, care pórtă foile și florile în clopoței albicioșĭ, cresce în fiecare anŭ câtŭ lungimea unuia din aceste nodurĭ, pe care trunchiulŭ uscându-se, lasă unŭ felŭ de semnŭ séu bubă. Écă dér, cum acéstă plantă, deși rĕmâne aceeașĭ, îșĭ schimbă loculŭ în fiăcare anŭ. Se potŭ desgropa unele din acestea rădăcinĭ, carĭ au pe dênsele câte 15 și 20 nodurĭ, despărțite unele de altele de două centimetre. Planta, prin urmare, datéză de 15 orĭ 20 de anĭ; ér ultimulŭ sĕu trunchiu anualŭ stă într'o depărtare de 30 séu 40 centimetri de primulŭ trunchiu eșitŭ în anulŭ dintêiu.

Emanciparea femeilorŭ. Dilele trecute s'a ținutŭ la Chicago o mare întrunire de femei, carĭ discurtau cu multă vehemență asupra nedreptății ce se face secsului frumosŭ neadmițêndu-lŭ în luptele electorale: „Bărbații, tuna oratórea de pe înălțimea tribunei, ne credŭ în tóte privințele inferióre. Parlamentulŭ ne este închisŭ, la alegerĭ ne este interdisŭ de a ne pronunța și noi, și tóte funcțiunile statului suntŭ usurpate de secsulŭ celŭ tare. Tare? De ce? Sĕ ne priméscă în armată, și sĕ vedemŭ, décă în casŭ de resboiu nu ne vomŭ face datoria alăturea cu bărbații. Cine susține, că ne lipesce curagiullŭ?" In momentulŭ acesta, unŭ șórece mare eși de sub tribuna, pe care vorbea oratórea Cu unŭ strigătŭ de gróză oratórea sări peste rampă și se răpedi la ușă. Unŭ șórece!.... Unŭ șórece!.... resuna în tóte părțilĕ. Se făcu e învălmășélă mare, câte-va femei leșinară, éră celelalte o luară la fugă. Și după câte-va minute sala era gólă, meetingulŭ se sfêrși, ér șórecile remase singurŭ stăpânŭ pe situațiă.

Ioanŭ Piposŭ,

Comite supremŭ în pensiune și advocatŭ,

după grele și îndelungate suferințe, în alŭ 67-lea anŭ alŭ vieții și în alŭ 40-lea anŭ alŭ fericitei căsătorii, șĭ-a datŭ nobilulŭ sufletŭ în mânile Creatorului Miercurĭ în 10 Octomvre (28 Sept.) a. c. diminéța la 2 óre.

Solemnitatea funebrală se va ține Vinerĭ în 12 a lunei curente la 9 óre a. m., ér remășițele pămêntescĭ ale scumpului defunctŭ se vorŭ transporta imediatŭ la Hondolŭ în mormêntulŭ familiarŭ.

Acéstă ireparabilă perdere subsemnații cu inima sfășiată de durere o aducŭ la cunoscință tuturorŭ rudeniilorŭ și amicilorŭ lui, precum și multŭ iubitei sale națiunĭ.

Alba-Iulia, în 10 Octomvre (28 Septemvre) 1888.

Maria Piposŭ născ. Danciu, soțiă; Ioanŭ, Aurelŭ, Emilia mărit. Munteanu, Eufemia fii, și fiice; Ioanŭ Munteanŭ, ginere, Emilia, Corneliu, nepoțĭ.

Cursulŭ piețeĭ Brașovŭ

din 10 Octomvre st. n. 1888.

Bancnote românescĭ	Cump.	9.36	Vênd.	9.40
Argintŭ românescŭ .	„	9.30	„	9.32
Napoleon-d'orĭ . . .	„	9.65	„	9.65
Lire turcescĭ . . .	„	10.88	„	10.90
Imperialĭ	„	9.88	„	9.90
Galbinĭ	„	5.69	„	5.72
Scris. fonc. „Albina" 6%	„	101.—	„	—.—
„ „ „ 5%	„	98.—	„	98.50
Ruble rusescĭ . . .	„	127.—	„	128.—
Discontulŭ	$6\frac{1}{2}$—8% pe anŭ.			

Cursulŭ la bursa de Viena

din 10 Octomvre st. n. 1888.

Renta de aurŭ 4%	99.65
Renta de hârtiă 5%	90.85
Imprumutulŭ căilorŭ ferate ungare .	146.50
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ungare (1-ma emisiune) . .	96.—
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ungare (2-a emisiune) . .	—.—
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ungare (3-a emisiune) . .	112.30
Bonurĭ rurale ungare	104.50
Bonurĭ cu clasa de sortare	104.50
Bonurĭ rurale Banatŭ-Timișŭ . . .	104.50
Bonurĭ cu cl. de sortare	104.50
Bonurĭ rurale transilvane	104.40
Bonurĭ croato-slavone	104.—
Acțiunile băncei de creditŭ austr. .	307.20
Galbenĭ împĕrătescĭ	5.75
Napoleon-d'orĭ	$9.62\frac{1}{2}$
Mărcĭ 100 împ. germane	$59.47\frac{1}{2}$
Londra 10 Livres sterlinge	129.—

Editorŭ și Redactorŭ responsabilŭ:
Dr. Aurel Mureșianu.

Nru. 10,002—1888. 29 M. 3—2

PUBLICAŢIUNE.

Se aduce prin acésta la cunoscinţa publică, cumcă se vorŭ da în arendă josŭ însemnatele arăturĭ, parţelele de păşunatŭ, păşiunile de munte în fostulŭ Dominiu, aparţinĕtóre comunei Braşovŭ, asemenea pămênturile aflătóre pe teritoriulŭ orăşenescŭ, pe cale de licitaţiune verbală şi înscrisŭ pe lângă ulteriória aprobare din partea representanţei comunale, conformŭ condiţiunilorŭ aflătóre la oficiulŭ economicŭ orăşenescŭ în órele de cancelariă, în Braşovŭ, pe timpulŭ de 6 anĭ, adecă dela luna Septemvrie 1888 până în luna Octomvrie 31 1894 oferenţilorŭ.

Licitaţiunea şi ofertarea se ţine *Joi în 18 Octomvrie a. c. la 8 óre antemeridiane în sala de şedinţe în casa sfatului.*

Fiăcare licitantŭ are a depune, înainte de a i se da voiă la oferirea verbală, unŭ vadiu de 10% din preţulŭ de strigare, în mânile comisiunii de licitare. Ofertele scrise, care se vorŭ deschide după licitaţiunea verbală, au sĕ se predea închise, provĕdute cu denumirea acelui obiectŭ pentru care se oferéză, celŭ mai târdiu pănă în *17 Octomvrie a. c. la órele 6 postmeridiane*, dirigentului oficiului economicŭ E. Hintz.

In ofertele, provĕdute cu 50 cr. timbru, este neapĕratŭ de lipsă sĕ fiă conţinută întocmai acea denumire a obiectului pe care se oferéză, asemenea sĕ conţină şi preţulŭ oferitŭ pe arêndă anuală, esprimatŭ în cifre câtŭ şi în litere, totdeodată şi declararea, că oferentulŭ cunósce condiţiunile de arêndare şi licitaţiune în totŭ cuprinsulŭ lorŭ şi se supune acelora. Asemenea are ofertulŭ sĕ conţină acludatŭ unŭ vadiu de 10% din suma oferită de arêndă.

Arendatorulŭ este obligatŭ sĕ depună o cauţiune egală cu preţulŭ de arêndă pe unŭ anŭ, şi décă arênda anuală trece peste 50 fl. este obligatŭ pentru facerea contractului de arêndare în forma unui documentŭ notarialŭ.

Obiectele de arêndatŭ suntŭ următórele, adecă:

I.

Pămênturĭ pe teritoriulŭ orăşenescŭ.

1. Livadea logofĕtului	preţulŭ de strigare fl.	20
2. Pămênturile de fer mare şi micŭ . . .	„ „ „ „	30
3. Livadia în lipias	„ „ „ „	40
4. Livadia în Tratzko	„ „ „ „	8
5. Aşa numitulŭ părechea preotéscă .	„ „ „ „	15
6. Staffĕnulŭ mare şi micŭ	„ „ „ „	35
7. 2 petece de pămênt în Staffĕnŭ şi lângă Fântânióră.	„ „ „ „	50
8. Livadea vitelorŭ în Timişulŭ de susŭ .	„ „ „ „	5
9. Pămêntŭ comunalŭ pe partea de josŭ a scólei de înnotare	„ „ „ „	25
10. Partelele I şi II în Tabĕra mică. . . .	„ „ „ „	70
11. 16 parţele în Rogóza mică	„ „ „ „	100
12. Grădina lângă casarma „Lazareth“.	„ „ „ „	10
13. Păşunea Postovar şi colţu Crucului fără păşune de păd.	„ „ „ „	100
14. O livadiă pe Predél	„ „ „ „	30

II

Arăturĭ şi livedĭ în fostulŭ Dominiu.

1. Arăturĭ şi livedĭ în Apaţa	preţulŭ de strigare fl.	150
2. Arăturĭ şi livedĭ în Zêrnescĭ	„ „ „	170
3. Arăturĭ şi livedĭ în Vlădenĭ.	„ „ „ „	140

III.

Păşiunĭ de munte Allodiale în Branŭ şi Zêrneştĭ.

1. Păşiunile de munte „Tamas“ în Zêrneşcĭ afară de păşiunea de pădure .	preţulŭ de strigare fl.	60
2. Păşiunea de munte Clobucetŭ	„ „ „ „	200

Braşovŭ, 1888 Octomvrie 2.

Magistratulŭ orăşenescŭ.

Bursa de Bucurescĭ.

Cotă oficială dela 26 Septemvre st. v. 1888.

	Cump.	vênd.
Renta română 5%	—.—	—.—
Renta rom. amort. 5% . . .	96.½	97.—
Renta convert. 6%	—.—	—.—
„ „ „ 5% . . .	97.—	97.¾
„ „ urban 7%	106.¼	107.—
„ „ „ 6%	—.—	—.—
„ „ „ 5%	94.¼	95.—
Banca naţ. a Rom. 500 Lei. .	—.—	—.—

Avisŭ d-lorŭ abonaţĭ!

Rugăm pe d-nii abonaţĭ ca la reînoirea prenumeraţiunei sĕ binevoiască a scrie pe cuponulŭ mandatului postalŭ şi numerii de pe făşia sub care au primitŭ diarulŭ nostru până acuma.

Domnii, ce se abonéză din nou, sĕ binevoiască a scrie adresa lămuritŭ şi sĕ arate şi posta ultimă.

Administraţ. „Gaz. Trans.“

Tipografia A. MUREŞIANU, Braşovŭ.